

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Co/80/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1109246834
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Bolebruch
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1109246834.10

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Bolebrucha a sudcov Mgr. Patricie Skotnickej a JUDr. Alexandry Hanusovej, v právnej veci žalobkyne: D. W. A., T. X, T., proti žalovanému: neb. E. D. A., W. XX.XX.XXXX, F. T. T. X, T., o vylúčenie žalovaného z užívania časti nehnuteľnosti, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 11.01.2019, č.k. 19C/383/2009-372, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušuje a konanie z a s t a v u j e.

Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 11.01.2019, č.k. 19C/383/2009-372, návrh žalobkyne na odpustenie zmeškania lehoty, súdu doručeného dňa 31.10.2018, zamietol (výrok I.), žalobu zamietol (výrok II.) a žalovanému priznal voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok III.).

2. V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobkyňa sa žalobou doručenu konajúcemu súdu dňa 02.12.2009 domáhala, aby súd vylúčil žalovaného z trvalého užívania časti nehnuteľnosti, a to druhého nadzemného podlažia a podkrovia rodinného domu, súpisné číslo XXXX, druh stavby XXX, postaveného na parcele č. XXXX/XX, zastavané plochy a nádvoría, o výmere 148 m², nachádzajúceho sa na T. X R. T., katastrálne územie J. E., zapísaného na liste vlastníctva č. XXXX bývalej Správy katastra pre hlavné mesto SR Bratislavu a užívania obytnej miestnosti, nachádzajúcej sa nad samostatne stojacou garážou, postavenou na parcele č. XXXX/XX, zastavané plochy a nádvoría, o výmere 39 m², nachádzajúcej sa na T. X R. T., katastrálne územie J. E., zapísanej na liste vlastníctva č. XXXX, bývalej Správy katastra pre hlavné mesto SR Bratislavu (ďalej aj ako „nehuteľnosť“).

3. Zistiť, že žalobkyňa, ktorá bola riadne predvolaná na súdne pojednávanie a poučená o následku nedostavenia sa, vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie, sa pojednávania nariadeného na 11.01.2019 nezúčastnila, svoju neprítomnosť na predmetnom pojednávaní nijako neospravedlnila a právny zástupca žalovaného navrhol rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie, súd prvej inštancie konštatoval splnenie všetkých predpokladov podľa ustanovenia § 278 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) a rozhodol vo veci rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobu zamietol; s poukazom na ustanovenie § 279 C.s.p. uviedol v odôvodnení len stručnú identifikáciu procesného nároku a právny dôvod vydania kontumačného rozsudku v neprospech žalobkyne.

4. Vo vzťahu k výroku I. konajúci súd konštatoval, že pokiaľ žalobkyňa požadovala podaním doručeným súdu dňa 31.10.2018 opakované doručenie súdnych zásielok, jej žiadosť posúdil ako návrh na odpustenie zmeškania lehoty. Vzhľadom na to, že mal za preukázané doručenie všetkých zásielok adresovaných žalobkyni, pričom žalobkyňa žiadnym dôkazom neosvedčila dôvody zmeškania súdom

stanovených lehôt, konajúci súd nemohol zistiť, či návrh na odpustenie zmeškania lehoty podala včas, a preto za aplikácie ustanovenia § 122 C.s.p. návrhu žalobkyne nevyhovel.

5. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 251 a § 262 ods. 1 a 2 C.s.p., keď v konaní úspešnému žalovanému priznal právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

6. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobkyňa a žiadala ho v celom rozsahu zrušiť. Žalobkyňa po opise dôvodov, pre existenciu ktorých podala žalobu voči žalovanému (pretrvávajúce domáce, majetkové a psychické násilie ako forma týrania blízkej osoby), konajúcemu súdu vytkla, že nedostatočne zistil skutkový stav, keď neskúmal listinné dôkazy ňou predložené. Napadnutý rozsudok preto vnímala ako arbitrárny, nespravodlivý a nepreskúmateľný.

7. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu považoval napadnutý rozsudok za správny, majúc za to, že žaloba žalobkyne bola od počiatku nedôvodná. Podotkol, že v nehnuteľnosti, ktorej je výlučným vlastníkom, nebýva, neužíva ju a ani do nej nevstupuje. Z uvedených dôvodov navrhol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania.

8. Žalobkyňa v reakcii na vyjadrenie žalovaného v podaní zo dňa 03.07.2019 s jeho obsahom nesúhlasila, majúc za to, že tvrdenia žalovaného sú nepravdivé a zavádzajúce, v snahe ovplyvniť konajúci súd a uviesť ho do omylu. Zotrvávala na tom, že žalovaný sa od roku 2006 dopúšťal voči nej domáceho násillia v rôznych formách, pričom aktuálne pokračovala forma ekonomického domáceho násillia. Žalobkyňa uviedla, že nehnuteľnosť, z ktorej užívania žiadala žalovaného vylúčiť, patrí od roku 2006 do ich bezpodielového spoluvlastníctva, pričom žalovaný ju v máji 2018 bez jej vedomia a súhlasu previedol darovacou zmluvou na tretiu osobu. Po predmetnom právnom úkone nemôže dom pokojne užívať, rovnako ako aj jej dcéra A. A., ktorá fakticky na adrese nehnuteľnosti býva. Žalovaný sporadicky vstupuje do nehnuteľnosti, najmä v čase ich neprítomnosti. Žalobkyňa v ďalšom poukázala na súdne konania vedené sporovými stranami na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 14C/97/99, sp. zn. 26C/80/2007, sp. zn. 12C/26/2008, ako aj sp. zn. 21C/65/2018, sp. zn. 23C/41/2018, a na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veci sp. zn. I. ÚS/118/2012, v ktorom ústavný súd konštatoval, že je priamo zo zákona bezpodielovou spoluvlastníčkou nehnuteľnosti. Záverom uviedla, že pokiaľ konajúci súd nebude rešpektovať právne názory uvedené v súdnych rozhodnutiach, ani závery nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veci sp. zn. I. ÚS 118/2012, je nespravodlivý a zaujatý a berie svoj návrh späť v celom rozsahu a žiada konanie zastaviť.

9. Odvolací súd zistil, že žalobca v priebehu odvolacieho konania, dňa 03.08.2019, zomrel, pričom dedičské konanie je vedené na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. ID/262/2019. Súdna komisárka D.. P. R., H.. predmetnému okresnému súdu oznámila okruh dedičov po poručiteľovi, ktorí prichádzajú do úvahy ako dedičia zo závetu, ako aj tých, prichádzajúcich do úvahy ako dedičia zo zákona.

10. Odvolací súd prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné zrušiť a konanie zastaviť.

11. Podľa § 161 ods. 1 C.s.p., ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky").

12. Podľa § 161 ods. 2 C.s.p., ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

13. Podľa § 61 C.s.p., procesnú subjektivitu má ten, kto má spôsobilosť mať práva a povinnosti; inak len ten, komu ju zákon priznáva.

14. Podľa § 63 ods. 1 C.s.p., ak strana zomrie počas konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončí, súd posúdi podľa povahy sporu, či má konanie zastaviť, alebo či v ňom môže pokračovať.

15. Podľa § 63 ods. 2 C.s.p., v konaní súd pokračuje najmä vtedy, ak ide o majetkový spor. Súd rozhodne, že v konaní pokračuje s dedičmi strany, prípadne s tými, na ktorých podľa výsledku dedičského konania prešlo právo alebo povinnosť, o ktorú v konaní ide, a to len čo sa skončí konanie o dedičstve.

16. Procesné podmienky predstavujú základné procesné predpoklady na to, aby mohol súd konať a rozhodnúť vo veci samej. K procesným podmienkam na strane strán sporu patrí okrem iného i procesná subjektivita, definovaná v ustanovení § 61 C.s.p. Procesnú subjektivitu má ten subjekt práva, ktorý vo sfére hmotného práva disponuje spôsobilosťou na práva a povinnosti. Ak je stranou sporu fyzická osoba, strata jej procesnej subjektivity je zároveň stratou spôsobilosti na práva a povinnosti. Ak smrť fyzickej osoby ako strany sporu nastane v priebehu konania (t.j. do jeho právoplatného skončenia), súd môže konanie zastaviť alebo pokračovať v konaní s dedičmi, prípadne s tými, na ktorých podľa výsledku dedičského konania prešlo právo alebo povinnosť, o ktorú v konaní ide, a to v závislosti od povahy veci. Povahou veci sa spravidla rozumie hmotnoprávna povaha hmotných práv a povinností, o ktoré v konaní ide, čo vyplýva práve z toho, že procesné nástupníctvo sa odvodzuje od nástupníctva hmotnoprávneho (uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky vo veci sp. zn. 22Cdo 368/2012). Povaha veci bráni pokračovaniu v konaní najmä tam, kde 1/ práva a povinnosti, o ktoré v konaní ide, sú viazané podľa hmotného práva na stranu sporu a neprechádzajú na právneho nástupcu, 2/ je určitá skutková podstata podmienená existenciou strany sporu, 3/ smrťou strany sporu dochádza podľa hmotného práva k zániku právneho vzťahu, o ktorý v konaní išlo, 4/ strana sporu nemá žiadneho právneho nástupcu, pričom v týchto prípadoch nie je možné v konaní ďalej pokračovať. Pokiaľ súd dospeje k záveru, že povaha veci pokračovaniu konania bráni, musí konanie zastaviť.

17. V danom prípade došlo k strate procesnej subjektivity žalovaného v rámci odvolacieho konania. Odvolací súd postupujúc podľa § 63 ods. 1 a ods. 2 C.s.p. sa preto zaoberal tým, či má v konaní pokračovať s právnymi nástupcami žalovaného alebo má konanie zastaviť. Dospel pritom k záveru, že povaha prejednávanej veci neumožňuje ďalšie pokračovanie v konaní.

18. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že žalobkyňa sa v konaní domáhala vylúčenia žalovaného z užívania nehnuteľnosti, patriacej podľa žalobkyňou predloženého výpisu z listu vlastníctva č. XXXX, pre katastrálne územie J. E., do výlučného vlastníctva žalovaného, z dôvodu ekonomického, psychického a fyzického násillia, ktorý nárok nemá majetkový charakter. Žalobkyňa si v konaní uplatňovala nárok úzko a výlučne spätý s osobou žalovaného, nakoľko svoju žalobu zdôvodňovala najmä tým, že sa žalovaný dopúšťal voči nej násillia, a preto tento jej nárok smrťou žalovaného zanikol.

19. Vzhľadom na to, že žalovaný v priebehu konania zomrel, a tým stratil procesnú spôsobilosť v konaní, ktorého predmetom nebola majetková vec, ale nárok spätý osobne s osobou žalovaného, odpadol tým aj predmet sporu. Táto okolnosť predstavovala nedostatok podmienky konania na strane žalovaného, ktorý nemožno odstrániť a zaťažuje celé konanie, a preto bolo potrebné napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a konanie podľa § 63 ods. 1 v spojení s § 161 ods. 2 C.s.p. zastaviť (k tomu uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci sp. zn. 1ObbdoV 7/2013).

20. Pokiaľ žalobkyňa v podaní zo dňa 03.07.2019 uviedla, že berie svoj návrh (žalobu) v celom rozsahu späť, svoj dispozičný úkon podmieňovala zrušením napadnutého rozsudku, čo nie je prípustné; z uvedeného dôvodu odvolací súd nemohol prihliadať na jej vyjadrenie. Je však potrebné uviesť, že rozhodnutím v znení podľa výrokovej časti tohto uznesenia odvolací súd de facto rozhodol v súlade s požiadavkou žalobkyne.

21. O nároku na náhradu trov konania rozhodol odvolací súd podľa § 257 C.s.p. a § 396 ods. 1 C.s.p. K zastaveniu konania došlo v dôsledku právnej skutočnosti (smrť žalovaného), ktorej následkom je, že v čase rozhodovania odvolacieho súdu jedinou stranou sporu s procesnou spôsobilosťou zostala žalobkyňa. Za tejto procesnej situácie sa preto javilo odvolaciemu súdu ako vhodné rozhodnúť o náhrade trov konania tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

22. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie,

lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).